

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1199/2025
21.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Стоковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Стоковића - адвоката Петра Огњановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр. 232/21 од 22.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 181/25 од 12.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Стоковића - адвоката Петра Огњановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр. 232/21 од 22.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 181/25 од 12.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К.бр. 232/21 од 22.10.2024. године, у ставу I, окривљени Милан Стоковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју му је урачунато време проведено у притвору и на мери забрана напуштања стана од 27.10.2020. године до 12.07.2022. године. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, како је то ближе опредељено у ставу I изреке пресуде. У ставу II изреке пресуде, окривљени Милан Стоковић ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 181/25 од 12.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног Милана Стоковића - адвоката Петра Огњановића и пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр. 232/21 од 22.10.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милана Стоковића - адвокат Петар Огњановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење, али пред измењеним већем или исте преиначи у целини или делимично. Стављен је и предлог у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Стоковића - адвоката Петра Огњановића је неоснован.

Бранилац окривљеног, адвокат Петар Огњановић, у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер су докази на основу којих се изводи закључак да је окривљени извршио кривично дело проистекли из незаконите доказне радње претресања стана, предузете наводно на основу сагласности тада малолетног АА. У вези са изнетим, бранилац наводи да малолетни АА није поучен о праву на браниоца, а што јасно произлази из записника о претресању стана. Наиме, у штампаној форми записника о претресању стана стоји како је држалац поучен о праву да ангажује браниоца па се даље наводи „захтева/не захтева присуство браниоца“, а како би се једно од та два подвукло или заокружило од стране лица које попуњава записник у зависности од одговора држаоца на поуку. Међутим, у конкретном случају, изостао је навод да ли држалац захтева или не захтева присуство браниоца. У прилог наведеном, бранилац цитира пресуду Врховног касационог суда Кзз 1155/2021 од 02.11.2021. године.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да јавни тужилац или овлашћено службено лице полиције, изузетно и без наредбе суда, могу да уђу у стан и друге просторије и без присуства сведока да предузму претресање стана и других просторија или лица која се ту затекну, уз сагласност држаоца стана и друге просторије.

Из записника о претресању стана и других просторија од 27.10.2020. године утврђено је да је извршено претресање стана у Београду, ГО Земун, улица ... број ..., да су претресању стана присуствовали сведоци ББ и ВВ, да је претресање стана извршено уз сагласност држаоца стана малолетног АА, као и да је исто извршено на основу

одредбе члана 158. став 1. ЗКП, односно без наредбе суда. Такође је утврђено да је записник о претресању стана и других просторија потписан од стране тада малолетног АА, као држаоца стана, без примедбе.

При томе, мора се на овом месту напоменути, будући да је записник о претресању стана сачињен у складу са одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, није од утицаја чињеница да АА критичном приликом није поучен о праву на браниоца.

Имајући у виду да је претресање стана и других просторија извршено у свему у складу са одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП и да је постојала сагласност држаоца стана –АА, Врховни суд налази да су наведени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Стоковића неосновани и наведени доказ не представља незаконити доказ на коме се судска одлука не може заснивати.

Врховни суд је имао у виду и пресуду Врховног касационог суда Кзз 1155/2021 од 02.11.2021. године на коју се бранилац позива у поднетом захтеву за заштиту законитости, али налази да иста није од утицаја на другачију одлуку у овом предмету имајући у виду да нису исте околности под којима је обављено претресање (у предмету КЗЗ 1155/2021 је доказна радња претресање спроведена у складу са одредбом члана 156. ЗКП).

По ставу одбране, записник о претресању стана и других просторија од 27.10.2020. године је незаконит доказ и из разлога што о претресању стана није обавештен родитељ или старатељ, нити орган старатељства малолетног АА, нити су критичном приликом поступали полицајци за малолетнике или полицајац који поседује сертификат за поступање са малолетним лицима. Такође, по ставу одбране наведени доказ је незаконит из разлога што је радња претресања предузета искључиво на основу сагласности воље малолетног лица, који не може производити правно дејство, јер иста воља није правно релевантна када је саопштена од стране малолетног лица.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни 8., став трећи и страни 9. и страни 10. став први, дао довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Имајући у виду све напред наведено неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, оспоравајући чињеничне закључке суда везане за тренутак када су овлашћена службена лица сазнала да је у питању малолетно лице – АА.

Међутим, како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то изнети наводи захтева нису били предмет оцене Врховног суда у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**